

SALUTACIÓ A LA MARE DE DÉU DE LA RIERA

---

07 de setembre de 2019

Excel·lentíssima Mare de Déu de la Riera, Alcaldessa d'Honor de les Borges del Camp, autoritats, Borgencs i Borgenques, molt bona nit a tothom.

Avui em presento davant vostre, benvolguda Mare de Déu, en representació de tots i cadascun dels seus veïns, molts dels quals són aquí, a peu de carrer, per acompanyar-la en la proclamació com Alcaldessa d'Honor.

Poc em podia imaginar durant els anys que com alcalde de Riudoms us acompanyava en aquesta jornada en representació del meu poble, que arribaria el dia en que seria jo qui podria adreçar-me, a vos, en aquesta diada tant especial.

És per això que, davant tanta responsabilitat dipositada en la meva persona, que vull deixar testimoniatge del respecte immens, i el gran goig que representa per mi, poder fer-li la salutació d'aquest any per encàrrec del vostre alcalde i el consistori del vostre poble.

Així doncs, som aquí, tots plegats, per prestar-li respecte i mostrar-li la devoció que el poble de Les Borges del Camp us professa. Perquè els borgencs i borgenques s'apleguen prop de vos buscant el seu escalf...

Petits i grans. De casa i de fora vila. Per devoció o per sentiment de poble. Per convicció o per respecte. Sigui pel que sigui, tots els que ens retrobem aquí ho fem per l'estima al poble de Les Borges, a les seves tradicions i costums, i a la figura de vostè.

I és que per qualsevol poble és absolutament fonamental **compartir**. Perquè de tot allò que compartim, en surt la nostra identitat. Compartir sentiments. Palpitar a la vegada. Emocionar-se conjuntament davant dels grans moments i preocupar-se plegats davant les grans dificultats. Riure junts. Gaudir junts. Vibrar junts. I quan cal, plorar junts.

Talment com a veritables viatgers que anem fent camí per la vida, uns amb els altres, compartint jornada. Compartint camí tant en les etapes que fan pujada com en aquelles que la brisa fresca ens acompanya en la **facilitat** de la baixada.

És per això, que la meva salutació també va acompanyada d'una pregaria per aquells que precisament compartim camí per la vida. Una pregaria per demanar-vos que intercediu per nosaltres durant les diferents etapes d'aquest llarg viatge que és la vida:

-
- Una pregària **perquè els infants**, que just comencen i pels quals tot és nou, absorbeixin tot el que els seus pares s'esforcen a ensenyar-los i puguin mirar el camí de la vida amb optimisme.
  - Una pregària **perquè els joves**, carregats d'energia i vitalitat, facin una parada en el viarany de la vida per escoltar i aprendre dels més grans, perquè no menyspreïn la saviesa de totes aquelles persones que, abans que ells, han fet el mateix camí i han passat per les mateixes experiències.
  - Una pregària perquè quan, com dèiem abans, **la vida faci pujada**, quan les dificultats s'acumulin i el desànim sigui proper, trobem les forces necessàries per avançar endavant.
  - Una pregària perquè **quan tot vingui de cara**, quan sembli que no hi hagi cap dificultat, trobem el coneixement i la prudència per a no precipitar-nos.
  - I també una pregària **pels que porten molts anys fent camí**. Ells que han estat treballant durament per a tirar endavant la seva família i que ara ja han passat el relleu i els hi ve de gust deixar-se cuidar pels seus. Que els avis i àvies, padrins i padrines que esperen amb ànsia que estiguem una estona del nostre temps amb ells, tinguin la companyia, l'escalf i el **temps** dels que estimen.

Perquè el temps, precisament el temps, és un dels bens més preuats que tenim. Sovint no li donem importància i el consumim com aquell qui veu un got d'aigua. Com si no tingués cap tipus de valor. Com si no se'ns hagués d'acabar mai. Com si la font de la vida hagués de rajar eternament. I de fet, sovint deixem escapar el temps sense ni adonar-nos-en i només quan mirem enrere ens sorprenem de com se'ns ha escolat entre les mans.

- Perquè pot semblar que **un segon** sigui ben poca cosa, però per entendre el seu valor, només cal que mirem els ulls dels nuvis, quan amb un senzill "sí" decideixen compartir, per amor, les seves vides.
- Pot semblar que **un minut** no sigui bo i res, però només cal que ho preguntem a qui patint un accident ha hagut de comptar per minuts l'arribada dels serveis d'urgències.
- Pot semblar que **una hora** no tingui cap tipus d'importància, però només cal que preguntem com es fa de llarga per aquells que mentre els hi operen un ésser estimat, esperen fora del quiròfan la sortida del quiròfan, per rebre notícies.

- Potser pot semblar que **un dia** no sigui gran cosa, però llavors només cal que preguntem què en pensen dos persones que s'estimen i que s'acomiaden havent d'esperar fins l'endemà per tornar-se a trobar.
- També pot semblar que al cap i a la fi, **un mes** no serveixi per res, però llavors hem de preguntar-ho a aquells pares que veuen néixer el seu fill prematurament i durant un mes només el poden tenir en braços a estones, a la sala d'incubadores, embolcallat **pels tubs** que el sustenten en vida.
- Fins i tot, pot semblar que **un any** no sigui res, però llavors podem preguntar-ho a qui compte per anys el temps que fa que va perdre la parella, el pare, la mare, un germà o un fill.

El temps. El valor del temps és absolutament incalculable. El més gran dels bens que tenim perquè de manera inqüestionable es va escapant a poc a poc i de manera implacable consumint-nos la vida i les oportunitats que aquesta ens ofereix.

Borgencs i borgenques, gaudiu de cada moment, de cada oportunitat, de cada minut que tingueu per compartir entre vosaltres allò que us apassiona: el vostre poble, les seves tradicions i la seva patrona.

Benvolguda Mare de Déu, vostè més que ningú coneix la gent del seu poble, aplegat avui aquí davant seu. Un poble que amb la seva intercessió seguirà compartint la seva vida i la seva identitat. I així, sense cap mena de dubte, seguirà sent el poble referent que és per aquesta comarca, per les terres del Camp de Tarragona i la seva gent. Benvolguda Mare de Déu, sentiu-vos ben orgullosa dels vostres veïns, tal com ells es senten ben orgullosos de vostè.

Visca la Mare de Déu de la Riera!
i visca Les Borges del Camp!

Sr. Josep M. Cruset Domènech
President del l'Autoritat Portuària de Tarragona

7 de setembre de 2019